شهرآرا

حدیث‌روز

برای هر زخمی و جراحتی دوایی است، ولی برای بداخلاقی دوایی نیست.

امام‌علی(ع)

رطوبت هوا ۶۲٪ | ۱° ↓ ۱۲° ↑

صبح ۶ | ظهر ۱ | عصر ۴ | شب ۲

اذان ظهر ۱۱:۴۰:۲۳ | نیمه شب شرعی ۲۲:۵۸:۱۹
غروب آفتاب ۱۷:۳۸:۵۰ | اذان صبح فردا ۰۴:۱۶:۱۸
اذان مغرب ۱۷:۵۷:۰۲ | طلوع آفتاب فردا ۰۵:۴۰:۳۰

روزنامه شهر امید و زندگی
SHAHRARANEWS.IR
۲۵ ۱۲ ۹۹
۲شنبه
۳۶ صفحه: ۱۲ صفحه + ۴ صفحه ورزشی
۱۶ صفحه شهرآرا محله + ۴ صفحه شهربانو
شماره ۳۳۴۶ | ۱۰۰۰ تومان
میثاق‌نامه اخلاق حرفه‌ای

- روزنامه فرهنگی- اجتماعی- اطلاع رسانی
- صاحب امتیاز: شهرداری مشهد
- مدیر مسئول و سردبیر: سید هادی فیاضی
- نشانی: میدان شهدا، نبش دانشگاه ۱
- دفتر مرکزی: ۵ - ۳۷۲۸۸۸۸۱
- نمابر: ۳۷۲۳۸۳۱۰
- روابط عمومی: ۳۷۲۴۳۱۱۰
- شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹
- چاپ: شهر چاپ خراسان

ادامه یادداشت از صفحه ۱

باری حالا که بهار آمده است و رؤیاپردازی مثل مه خاطر ما را خرسند و شاعر می کند، حتی اگر نخواهیم به سبزه و سنجد محل بگذاریم، ماهی قرمز را در تنگ اسیر کنیم و نتوانیم عطر بید مشک را ببوییم، چون زخم خورده الکل و دیگر تمیزکننده های ضدکرونایی هستیم، با این حال خیال بافی بر جوانان عیب نیست! پس من خیال باف می شوم و می نویسم:

آقایان مسئول و همیشه دل سوز واندکی همیشه طلبکار از مامردمان معصوم، خیلی ممنون که اجازه ندادید امسال بمیریم و بی وقفه در تکاپوی تندرستی و آرامش ما بودید و هرجا هم مقدور نشد، گفتید در ناامیدی بسی امید است. بنابراین حالا خیلی خیلی خوش حالیم که مثل هرسال به ما وعده می دهید سال جدید بهتر از سال قدیم می شود. پس ما از همین حالا اظهار شادمانی می کنیم که در سال ۱۴۰۰ مرغ ها قدقدکنان و گوسفندان بع بع گویان با همکاری قصاب محل، در کوچه ها خبر می دهند ما آمده ایم رایگان به جبران گرانی سال پیش، پروپوست ما را بکنید و میل کنید و اگر در این میان برخی با درآمدهای ماهانه میلیارد به بالا وجدان درد گرفتند و نگران بود جه دولت شدند، می توانند به نرخ سال ۹۸ بهای آن را به دولت پرداخت کنند!

همچنان موجب امتنان ما مردمان معصوم است که با تمهیدات مدبرانه مسئولان، از وارد کنندگان از جان و مال گذشته، که با ارز دولتی کالا وارد می کنند و به دلیل آغاز سال ۱۴۰۰ فقط به صد در صد سود و نه هزار در صد بسنده می کنند، در همین جا و از عمق جان سپاسگزاری کنیم و امیدواریم نوروز امسال مثل نوروزهای پیشین در هر جای ایران و جهان به آنان خیلی خیلی خوش بگذرد!

آرزو می کنیم در صورت امکان سال آینده هم زنده باشیم و کمی تا قسمتی برای بچه هایمان مفید باشیم و امیدوار باشیم هرکدام بتوانیم واکسن بزنیم، حالا از هر نوع واکسنی، واکسن آبله مرغون هم باشد عیبی ندارد. چون نسبتی با عالی جناب مرغ دارد!

سال ۱۴۰۰، سال گاو مبارک!

تاریخ‌نگار

۲۵ اسفند ۱۳۶۶

جنایت شیمیایی در حلبچه

جنایتی که رژیم صدام در سال ۱۳۶۶ در حلبچه مرتکب شد، سندی جهانی از دروغ بودن ادعاهای حقوق بشری غرب را به نمایش گذاشت.

ساعت ۲ بعد از ظهر روز ۲۵ اسفند ۱۳۶۶ در حالی که فقط ۲ روز از آزادی حلبچه در عملیات والفجر ۱۰ می گذشت، ۵۰ فروند میراژ بمب افکن و هواپیمای سوپراستاندارد فرانسوی رژیم بعث عراق با حرکت از افق غرب آسمان آبی حلبچه و گردش به سمت جنوب، هریک ۴ بمب شیمیایی ۵۰۰ کیلویی را بر سر مردم بی پناه کُرد ریختند. در مدت چند دقیقه ابر زرد رنگی بر آسمان حلبچه سایه انداخت و تراژدی بی مانندی پس از جنگ جهانی دوم رخ داد.

حلبچه در ده پانزده کیلومتری مرز ایران و ۲۲۵ کیلومتری شمال شرقی بغداد است. این شهر در منطقه شهرزور عراق واقع است.

۸ ماه پیش از حمله شیمیایی به حلبچه، شهر سردشت ایران نخستین شهر در جهان بود که هدف حمله شیمیایی قرار گرفت. در بمباران شیمیایی سردشت در ۷ تیر ۱۳۶۶ بیش از ۱۰۰ تن از ساکنان شهر شهید شدند و ۸۰۰۰ نفر دیگر نیز رود رروی گازهای سمی قرار گرفتند و مسموم شدند.

دولت رونالد ریگان حملات عراق در مارس ۱۹۸۸ به شهر کردنشین حلبچه، جایی که نیروهای دولت عراق ۵۰۰۰ نفر از غیرنظامیان را با استفاده از گاز سلاح های شیمیایی قتل عام کردند، را نادیده ا نگاشت.

فاجعه حلبچه یک رخداد جداگانه نبود، زیرا مقامات آمریکایی در آن زمان از پیامدهای کمک های خود به رژیم صدام به خوبی آگاه بودند. گزارش های سازمان ملل در سال های ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷ بیانگر استفاده عراق از سلاح های شیمیایی بود که هم در تحقیقات سیا و هم در بازدید کارمندان سفارت ایالات متحده از پناه جویان کرد عراقی در ترکیه تأیید شد. با این حال، ایالات متحده نه تنها از سرکوب مداوم و استفاده از سلاح های شیمیایی نگران نبود، بلکه در عمل از تلاش دولت عراق برای خرید مواد لازم برای توسعه چنین زرادخانه ای حمایت می کرد. بعد از بمباران حلبچه، شورای امنیت ۷ هفته، در مقابل این حمله موضع نگرفت. پس از آن هم از مقصر دانستن حکومت صدام حسین خودداری کرد. واشنگتن پست در بررسی مفصلی که در ۱۷ ژانویه ۲۰۰۳ منتشر کرده بود، تأکید کرد که تحلیل هزاران سند پلیس مخفی عراق، که بعد از جنگ اول خلیج فارس به دست آمریکایی ها افتاده است، اسناد از طبقه بندی خارج شده دولت آمریکا و مستندات دیگر نشان می دهد که واشنگتن شکی نداشته حمله شیمیایی به حلبچه کار عراق بوده است.

یک سند دولت آمریکا که در سال ۲۰۰۳ از طبقه بندی محرمانه خارج شده است، نشان می دهد که دیپلمات های آمریکا دستور العملی را از وزارت خارجه دریافت کرده بودند که به پرهیز از «بحث درباره جزئیات» این فاجعه تأکید کرده است.

فاجعه شیمیایی حلبچه در شرایطی رخ داد که پیروزی رزمندگان اسلام در عملیات والفجر ۱۰، آزادسازی بسیاری از مناطق کردنشین از جمله شهر حلبچه را به دنبال داشت. پس از ورود نیروهای ایرانی به شهر حلبچه، مردم شهرها و روستاهای اطراف به استقبال از آنان شتافتند. این مسئله چنان برای رژیم بعث باورناپذیر بود که در یک اقدام غیرانسانی و به قصد انتقام گیری از این شکست فاحش و دشمنی با مردم کرد، شهر حلبچه و اطراف آن را هدف بمب های شیمیایی قرار داد. در این حمله نزدیک به ۳۲۰۰ تا ۵۰۰۰ نفر کشته و نزدیک به ۷۰۰۰ تا ۱۰ هزار نفر نیز زخمی شدند که بیشتر از غیرنظامیان بودند. صدها تن دیگر نیز بر اثر عواقب بیماری ها و نقص جسم در هنگام تولد در سال های پس از حمله کشته شدند. حادثه ای که به صورت رسمی به عنوان نسل کشی مردم کرد عراق شناخته شد و هنوز به عنوان بزرگ ترین حمله شیمیایی مستقیم به یک منطقه شهرنشین در تاریخ باقی مانده است.

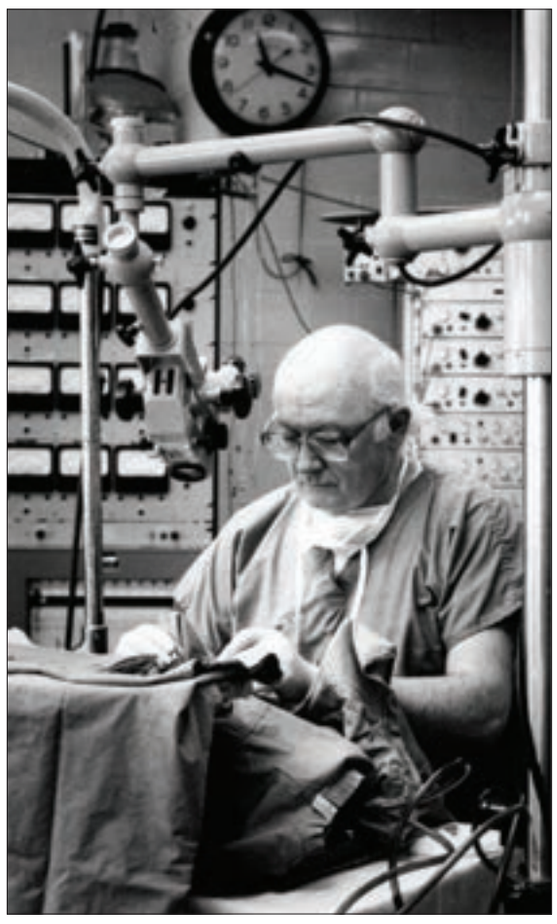
بیش از ۴۰۰ شرکت اروپایی از جمله شرکت هایی از هلند، آلمان و فرانسه در دوران جنگ تحمیلی به رژیم بعث عراق سلاح شیمیایی فروختند. این جنایت دروغ بودن ادعاهای قدرت های غربی در دفاع از حقوق بشر را آشکار کرد.

با وجود اذعان رسانه های غربی و گذشت بیش از ۳ دهه، تاکنون تلاش های مصدومان و جانبازان شیمیایی سردشت و حلبچه که علیه این فجایع انسانی در دادگاه لاهه شکایت کرده اند، نتیجه نداده است و مجامع جهانی به ویژه غرب نیز به سکوت معنی دار خود شان در برابر این فجایع انسانی ادامه می دهند.

با پیوند اعضا می‌توان روح انسان‌ها را به یکدیگر پیوند زد؟

عاطفه همایونی

ترجمان

در ۲۳ دسامبر ۱۹۵۴، یک تیم جراحی به سرپرستی «جوزف ای موری» در بیمارستان بریگام در بوستون، اولین عمل پیوند اعضای انسان در تاریخ بشر را انجام داد. این عمل، که در آن کلیه را از بدن یک بیمار مرد سالم بیرون آوردند و به بدن برادر دوقلوی وی پیوند زدند، نقطه عطفی در پزشکی مدرن بود، دستاوردی که در آن زمان انگار از یک داستان علمی تخیلی روایت می شد.

در این میان، یکی از پزشکان جوانی که آن روز شاهد این عمل بود، رؤیاهای بلندپروازانه تری را در سر می پروراند. رابرت جی وایت بیست و هشت ساله، جراح عمومی در بریگام، نمی فهمید چرا وقتی از نظر تئوری می توان با پیوند سر، یک انسان کامل را به بدنی دیگر پیوند زد، باید به پیوند اعضای فرعی بدن قناعت کنند.

موضوع مورد علاقه وایت که آن روزها بسیار عجیب و غریب می نمود، حالا پس از گذشت نیم قرن برای انسان امروزی طبیعی تر شده است. تلاش غیرمعمول وایت برای پیوند سر، چندین بار در اخبار ملی خبرساز شد. وایت در سال ۲۰۱۰ درگذشت و هرگز این فرصت را پیدا نکرد که تئوری پیوند سر انسان را عملی کند، اما بسیار به هدف خود نزدیک شده بود. او برای این پیوند، هم داوطلب انسانی خود را پیدا کرده بود، چهار قلوهایی با اندام های از کارافتاده.

این مرکز به اندازه کافی انعطاف پذیر یا بی پروا بود که به سرعت این درخواست را قبول کند و به دنبال تأییدیه های وقت گیر این جراحی نباشد. در حقیقت، اگر هزینه گزاف آن نبود، «عمل سفید» -نامی که خود وایت بر عمل پیوند سر گذاشته بود!- ممکن بود واقعا انجام شود. ایده پیوند اعضای انسانی، حتی وقتی وایت اولین بار از پیوند مغز سخن گفت، موضوع تازه ای نبود. جراحان در اروپا از اواخر قرن نوزدهم به طور جدی در زمینه پیوند اعضا فعالیت می کردند و تکنیک های پیوند اعضا را در بدن حیوانات آزمایشگاهی مختلف می آزمودند. اما همه این جراحی ها با شکست روبه رو می شد، زیرا بدن، عضو خارجی را یک تهدید قلمداد می کرد و تلاش می کرد آن را از بین ببرد. همین مسئله باعث شد که در دهه ۱۹۵۰، بسیاری تصور کنند که جراحی پیوند اعضای انسان غیرممکن است و فقط در شرایط خاص امکان پذیر خواهد بود، مانند عمل پیوند کلیه موری در سال ۱۹۵۴ که بیماران دوقلو از نظر ژنتیکی یکسان بودند.

در همین زمان، یک فیزیولوژیست روسی به نام ولادیمیر دمیخوف، کشورش را در این مسابقه جهانی «فضای درونی» به جایگاه اول رساند. فیلم هایی که در سال ۱۹۵۸ به غرب درز کرد، نشان می داد که دمیخوف به ظاهر یک ماستیف و یک سگ بسیار کوچک تر را به هم متصل کرده و یک حیوان ترکیبی با ۸ پا و ۲ سر کاملا کاربردی به وجود آورده است. او نام این سگ را سربروس، سگ سه سر دروازه هادس، گذاشت. وایت نیز در آمریکا آزمایش های وحشتناک خود را روی پستانداران آغاز کرد. او پس از آنکه توانست راهی پیدا کند تا نیاز مغز میمون را به اکسیژن کاهش دهد، سرانجام در مارس ۱۹۷۰ در یک جراحی هجده ساعته طاقت فرسا موفق شد سر کامل یک میمون را به بدن بی سر میمونی دیگر پیوند بزند. این موجود جدید از گردن به پایین فلج شده بود، اما ۹ روز به زندگی ادامه داد.

برای پیوند عضو موفق، به داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی نیاز بود تا در نهایت مشکل پیوند عضو حل شود. موانع پزشکی رؤیای وایت برطرف شد، اما موانع اخلاقی -از جمله تحمیل این همه رنج به حیوانات به نام تحقیقات پزشکی- همچنان موضوع بحث بود. وایت که یک کاتولیک متدین بود، عقیده داشت که موجودات غیرانسانی، روح جاودانه ندارند، به همین دلیل کاملا متقاعد شده بود که میمون های آزمایشگاهی به دلیل نجات جان انسان هامی میرند. اما همه با این نظر موافق نبودند. به تازگی برندی شیلِس، در کتابی با نام «آقای هامبل و دکتر بوجر» به مسائل فلسفی که با کار وایت مطرح شدند، می پردازد. پیوند یک مغز و آگاهی همراه آن، از جسمی به بدن دیگر، سؤالاتی اساسی را درباره تصورات ما از خود، روح، تعریف مرگ و حتی اخلاق جاودانگی به وجود می آورد. سرعت پیشرفت در فناوری پزشکی روز به روز ما را به عمل پیوند مغز نزدیک می کند و ما خیلی زودتر از آنچه فکر می کنیم مجبور خواهیم بود با پیامدهای یک «عمل سفید» دست و پنجه نرم کنیم.

منبع: واشنگتن پست

نگاه هشتم

عذرخواهی از مردم، فرهنگی دینی است

غلامرضا بنی‌اسدی

پیش تر نوشتیم که توسعه طبقه متوسط اجتماعی به عنوان یک ضرورت باید مورد توجه برنامه ریزان قرار گیرد. برای این امر هم همه برنامه ها باید به این سمت هدایت شود که هر روز از فهرست فقرا کاسته و به این طبقه افزوده شود.

خداوند دست های ناتوان آنان را می بیند و برخورداران را مکلف به گرفتن این دست ها می کند. «وفی اموالهم حق معلوم لسائل والمحروم» را نباید فقط به رفع گرسنگی و لباس آنان محدود کرد، بلکه تلاش برای توانگری اینان هم وظیفه همگانی است؛ به ویژه حکومت، تکلیف مضاعف دارد. این سخن مولا در نهج البلاغه است که استاد محمد دشتی چنین ترجمه اش کرده است: «مبادا سرمستی حکومت، تورا از رسیدگی به آنان بازدارد، بلکه همواره در فکر مشکلات آنان باش و به آنان اخم مکن؛ به ویژه کسانی که از چشم ها دورند و در منظر و مرئی نیستند، اولویت دارند و بیشتر سزاوار رسیدگی هستند؛ چون دیگران آنان را کوچک می شمارند و کمتر به تو دسترسی دارند. و این یعنی حاکم نباید فقط پایتخت را ببیند و کسانی که خود را در نگاه او جا داده اند، بلکه «مردمان سرزمین های دور» را هم باید ببیند و آنان را در طرح خویش مدنظر داشته باشد و به دستور صریح امام علی(ع) «برای این گروه، افرادی مطمئن، خداترس و فروتن را انتخاب کن تا درباره آنان تحقیق و مسائل را به تو گزارش کنند. نیز پیوسته از آنان دلجویی کن؛ چون مسئولیتی سنگین بر دوش زمامداران است. پس بخشی از وقت خود را به کسانی اختصاص ده که به تو نیاز دارند و شخصا به امور آنان رسیدگی کن و در مجلس عمومی با آنان بنشین. سربازان و یاران و نگهبانان خود را از سر راهشان دور کن تا بدون اضطراب با تو سخن بگویند.»

امام به این هم بسنده نمی کند، بلکه به تحمل نامهربانی آنان هم توصیه می فرمایند؛ «من از رسول خدا(ص) بارها شنیدم که می فرمود "ملتی که حقوق ناتوانان را از زورمندان، بدون ترس و لرز نتواند بازستاند، رستگار نخواهد شد". پس درشتی و سخنان ناهموار آنان را تحمل کن؛ البته اگر اموری را نتوانستی مهیا کنی، با مهربانی معذرت خواهی کن.»

محمدرضا میرشاه‌ولد

به توصیه رئیس جمهوری نوروز امسال می‌توانیم با ماسک و بدون روبوسی به عید دیدنی برویم!

کارتون شهر

کیوسک

لوتلگرام

این روزنامه فرانسوی در مطلبی با تیتر «قبض مالیات بر زباله سنگین می شود»، نوشته است: «مالیات مربوط به زباله های خانگی در بسیاری از بخش های بروتاین [غرب فرانسه] به طور چشمگیری افزایش می یابد.»

زین قند پارسی

علیرضا حیدری|مدرس و ویراستاری

باسلام، به پیوست، تصویر درخواست آقای مرادی ایفاد می گردد...

نکته

در نامه نگاری ها با کنار گذاشتن کلیشه نویسی، روان و ساده و همه فهم بنویسیم:

- *باسلام، به پیوست، تصویر درخواست آقای مرادی تقدیم می شود (می گردد)...*
- *باسلام، به پیوست، تصویر درخواست آقای مرادی فرستاده می شود...*
- *باسلام، به پیوست، تصویر درخواست آقای مرادی ارسال می شود (می گردد)...*

#زین_قند_پارسی

مجله عصر شهرآرا هجده شصت

برای خواندن مجله عصر شهرآرا کد را اسکن کنید